

EDITORIAL

AVUI ES PASQUA

Sortim de Setmana Santa i trobem novament davant nostre la figura de Crist Ressuscitat. Abans d'ahir era la seva Mort, i per això endevinem encara en el cos gloriós el senyal de les llagues, i en les vestidures esplèndides les taques de sang. Qui és aquest que torna victoriós de la lluita amb els vestits tenyits de sang?, profetitzava Isaïas.

L'Església ha peregrinat a les fonts de la seva vida i en torna renovellada. Si per l'apostolat creix en extensió, per la renovació del misteri pasqual creix en vigor i en profunditat. Celebrant el nostre baptisme, en aquesta nit de Pasqua, ens hem sumergit en la mort i en la ressurrecció de Crist, com ens diu Sant Pau. O hem rentat les nostres vestidures en la sang de l'Anyell, com diu encara més durament l'Apocalipsi.

Jesucrist gloriós tot ho ressuscita. « Expressions absurdes, paraules buides », dirà el que encara no té la fe. « Quina realitat tant lenta » dirà potser aquell que ja està incorporat a la Pasqua de Jesucrist.

Oh, si compreniem d'una vegada que la resurrecció de Crist no és l'« happy end » obligat de tota tragèdia! No, germans, no és un terme ni un repòs. És el començament d'un esclat lluminós, que de la persona d'Ell pren ràpidament en les nostres ànimes del Baptisme, en el nostre cos al darrer dia del món, en tota la creació — matèria, glòria i vergonya nostra, — el dia del renovellament universal.

Ens manca fe, ens manca potser perspectiva. Però si ens esforçàvem a comprendre-ho, a la llum de la Pasqua que torna cada any, la promesa de que el Senyor apaivagarà un dia tota set i eixugarà tota llàgrima (Apocalipsi 7, 16) seria per a nosaltres no una il·lusió evanescent sinó una esperança certa i una font d'energia. El nostre cristianisme esdevindria un cristianisme pasqual. Un cristianisme madur, asserenat i illuminador.

Per això, si avui és Pasqua, també ho és cada dia. Perquè la Pasqua la portem nosaltres. L'anem realitzant cada dia en el nostre interior, de la mà de Jesucrist. Ell ens en dona el començament, trencant gloriosament la llosa del sepulcre, i Ell ens en donarà la plenitud, el dia de la consumació. Jesucrist, alfa i omega, principi i fi diem en beneir el ciri pasqual.

Les seves mans, nafrades i glorioses alhora, ho transformen tot en joia. Penseu en Sub-Àfrica, en el Tibet, en Hongria. Penseu en el que volgueu. Tot fruitarà en joia. Costa de comprendre, perquè la joia és per a nosaltres un país inexplorat. I costa de parlar-ne, perquè el llenguatge humà s'ha forjat en el dolor, ha crescut regat per les llàgrimes. Però Jesucrist ressuscitat ens porta una vida nova i un llenguatge adient.

Per això la festa de Pasqua és la festa més gran de tot l'any.

JOSEP CAMPS

De tota l'obra creadora de l'home la manifestació artística ocupa un lloc preeminent. És filla directa i legítima de l'ànima humana.

Heus ací les raons del nostre interès per la música de jazz, que nascuda del folklore negre, nord-americà (principalment dels seus cànctics espirituals), constitueix un dels esdeveniments més importants de l'art contemporani, i ha exercit, i exerceix una considerable influència sobre els actuals compositors de més renom: Ravel, Strawinsky, Honneger, Poulenc, Milhaud, Krenek, etc.

Adés espiritual, adés sensual, la dimensió humana del jazz és incommensurable. Respon a l'esperit i a la carn, integrants ambdós de la naturalesa de l'home sobre la terra.

Ja fa anys que hi ha a Granollers un nucli d'amants del jazz, especialment important en qualitat. Cultiva i divulga la bona música de jazz (que no hem de confondre amb el ballable fàcil o l'afectada cançó de moda), publica una revista mensual, i la seva veu arriba gairebé a tots els ambients jazzístics del món. Ara ha organitzat allò que podríem dir-ne la seva festa major: La Setmana del Jazz, que avui comença.

Un fet humà d'alt valor espiritual i estètic, i tant d'actualitat a Granollers, necessàriament havia d'ocupar un lloc en el present número. Amb diverses col·laboracions, que agraïm públicament, li dediquem les pàgines centrals.

En este número:

*Temas d'Educació
Setmana del Jazz
y nuestras
secciones habituales*

Semana Santa

En el aspecto humano que es del que hemos de hacer crónica en esta Sección, la Gran Semana ha transcurrido dentro de un ambiente de público fervor y sus actos religiosos se han desarrollado con una numerosa participación de granollerenses que deseamos hayan recogido abundantes frutos espirituales de este extraordinario tiempo de gracia.

Aparte de las funciones acostumbradas, que revistieron gran solemnidad, cabe destacar las importantes Conferencias pronunciadas por el P. José Luis de Tudela, capuchino, muy apreciado en nuestra ciudad a raíz de la Misión del año 1952, que constituyó un éxito sin precedentes en la historia religiosa de Granollers. Dicho orador sagrado habló, en los tres primeros días de la semana, en la Capilla de las Hermanas Carmelitas y en la Iglesia Arciprestal, con una muy nutrida asistencia de señoras y señoritas a las que iban dedicadas dichas Conferencias.

Asimismo, en los mismos días y en la Sala de reuniones de nuestra Iglesia Arciprestal, el Rvdo. D. Juan Bellavista, prbro, del Centro Pastoral Litúrgico de Barcelona, dentro del ciclo de Cursos breves de formación religiosa « Ilustremos nuestra fe » pronunció tres interesantes conferencias sobre el tema general del « Misterio Pascual » y que fueron también muy concurridas por parte de los catequistas y fieles en general.

El Jueves Santo, por la noche, tuvo lugar una Plegaria Colectiva para la juventud de A. C. en particular y en la que se leyeron textos bíblicos con comentarios, cantos y plegaria común con recitación de intenciones particulares.

En esta Semana practicaron Ejercicios Espirituales un grupo de granollerenses, en la vecina población de Tiana, a los que les fué posible vivirla en un ambiente propicio de recogimiento y espíritu cristiano.

Diálogos de Granollers

El pasado martes, día 12, tuvo lugar la sesión correspondiente a este mes en la que intervino el popular nauta, don José M. Tey Planas, Capitán del Junco « Rubia », que efectuó la travesía desde Hong Kong a Barcelona, el cual en amena Conferencia relató su excepcional periplo, completando la misma con la proyección de diapositivas relativas al citado viaje.

Reparto de Carnes

El servicio de distribución de tan importante artículo de consumo, que hasta el presente venía efectuándose por tracción animal, se verá totalmente modernizado con la puesta en servicio de sendas camiónetas que harán el reparto más rápido y sin duda más eficiente.

El premio de pintura «Granollers»

Después del tiempo transcurrido desde la concesión del tan discutido premio de pintura « Granollers », leemos en la importante revista montserratense « Serra d'Or » una alusión al mismo, definiéndolo como la más importante exposición de pintura celebrada en la región durante el pasado verano.

Final de Ejercicios

Hoy, domingo de Pascua, a las nueve menos cuarto, llegarán a Granollers los que durante esta Semana Santa han estado practicando Ejercicios Espirituales en Tiana, bajo la dirección de los Rdos. Mn. J. Ricart y P. Antonio Tapiés, S. J.

Serán recibidos en la Plaza J. Antonio y acompañados a la Iglesia Parroquial, donde a las nueve tendrá lugar la Misa de Comunión General de final de tonda.

Seguidamente, en el salón del Catecismo, se celebrará el tradicional « Esmorzar de Germanor », al cual son invitados los familiares y amigos de los nuevos ejercitantes, que pueden adquirir los tiquets para el mismo en la farmacia Parera.

Homenaje a la Vejez

El pasado día 2 del actual tuvo lugar una reunión del Patronato Local de la Vejez, acordando celebrar el XVI Homenaje, el día 22 de mayo, como digno pórtico a las Fiestas y Fiestas de la Ascensión. Asimismo dicho Patronato nos ruega la publicación del estado de cuentas correspondiente al Homenaje celebrado en el año anterior, el cual es como sigue:

INGRESOS	
Remanente del año anterior	3 079'97
Aportación del Excmo. Ayuntamiento	7 500 —
» de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros	15 000 —
» de Entidades locales	2.837 —
» de industriales, comerciantes y particulares	18 240 —
Intereses abonados en la Libreta de Ahorro a 31-XII 59	179'22
Total de Ingresos	46 836'19
GASTOS	
Donativos a 199 Ancianos homenajeados	25 870 —
Refresco-Homenaje	10 075 —
Gastos de la fiesta y organización de la misma	5 700'90
Total de Gastos	41 645'90
RESUMEN	
Total de ingresos	46 836'19
» de gastos	41 645'90
Saldo a favor del próximo homenaje	5 190'29

Este Patronato hace patente, públicamente, su agradecimiento a nuestra Corporación Municipal, a la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros, a las Entidades locales, a los industriales, comerciantes y particulares que tan generosamente aportaron su donativo para la celebración del Homenaje del pasado año.

Suscripción pro « XVI Homenaje a la Vejez »

Como en años anteriores, ha quedado abierta la suscripción pública con el fin de recaudar fondos para la celebración del « XVI HOMENAJE A LA VEJEZ », que ha de tener lugar en nuestra ciudad el día 22 de Mayo próximo.

Los donativos pueden entregarse en la Secretaría del Patronato, Plaza de Maluquer y Salvador, 3. Para mayor comodidad de los donantes, se notifica que llamando al teléfono 103, les será recogida su aportación en su propio domicilio.

La rubia y el sheriff (3) Raoul Walsh (Coliseum). Parodia de un film del oeste. Es sorprendente el hecho de estar filmado en Guadalajara, siendo los indios castellanos de la Región. Es de un humor fino y agradable.

F. B. I. contra el imperio del crimen Meroyne Le Roy (Mundial). Historia del F. B. I. contada a través de la vida de un agente. Los episodios policíacos se mezclan con la vida familiar del agente buscando un tono más humano para el film sin alcanzarlo y alargando en exceso la película.

Felipe Derblay (3) A Giulio Majano (Coliseum). Enésima versión de la novela de George Olmet. De tema folletinesco-romántico-sentimental, distraerá a las personas amantes del género. No llega a discreta.

Los dos rivales (3) Arévalo (Mundial) Film sentimentaloides y sensiblero, amenizado (?) con algunos cantos italianos. Muy malo.

Sin familia (2).
Era el comandante Calicut (2).

Semana próxima

Volverás a mi (3).
T 4 X no contesta (2).

Rectificació

Per un error totalment involuntari i inexplicable, atribuirem a Mn. Pere Ribot la poesia « Camí del Calvari » publicada al nostre número anterior, quan en realitat és original de la poetessa Josefina Tura de Bertran. Preguem, doncs, als nostres lectors hagin volgut disculpar el lapsus sofert.

CAMISAS A MEDIDA
Cuellos perfectos innarrugables
CAMISERIA - SASTRERIA
R I E R A
PLAZA OLLAS, 18

EDUCAR EN L'ALEGRIA

L'Església anuncia avui una gran nova a tots els homes: Crist a ressuscitat. Alegrem-nos, canta més que no pas diu la litúrgia de l'Església. Alegrem-nos

L'Església sap que una part del seu Cos sagna. L'Església sap que els homes són pecadors. L'Església sap que els odís i l'afany de conquesta poden fer esclatar una nova guerra. L'Església sap que a la terra hi ha misèria i fam. Malgrat aquest coneixement, l'Església canta i exulta. Ens convida a l'alegria. Car la Resurrecció del Crist, causa d'aquesta explosió d'alegria, està per damunt, ha triomfat de tot allò que és sinònim de mort: misèria, fam, guerra, persecució, pecat i odi.

Aquesta alegria no és una burla, és una corona. Mai la nostra alegria enmig de la terra hauria d'ésser tan autèntica perquè l'alegria de l'Església és, precisament, la nostra alegria, l'alegria de tots els seus fills. Hauria de transcendir a tots els actes de la nostra vida: social, familiar i personal. Tanmateix — escriu Pierre l'Hermite — la gent plora i quan riu, sembla més una riada de cabaret que no pas de felicitat i d'alegria vertaderes. Què passa? Per què això? Com és que la gent no comparteix el goig de l'Església?

Hi ha molts motius explicatius d'aquest fet estrany, inèdit. Però un dels més importants, i que no hauria de passar desapercebut a les persones responsables i educadores, és aquest: l'arrel d'aquest fet s'hauria de cercar més en l'antologia que no pas en la psicologia, car es tracta d'una manca de vida religiosa. I partint d'aquest punt d'observació, d'aquest anàlisi causal, m'atreviria a dir que a vegades no hi ha vida religiosa perquè aquesta no s'ha fet viure de petit o s'ha fet viure malament. La pedagogia religiosa familiar s'entonsa com un pont mal construït. Inclús en aquelles parees, que creuen fer un servei a la pedagogia religiosa, ensenyant unes veritats que ells diuen ésser cristianes i que no són més que humanes i com a tals possiblement enlletgides per l'error. Sé casos en els quals la possibilitat ha arribat fins a les últimes conseqüències: fins a la realitat. I un d'aquests casos és el que ha motivat la presència d'aquestes ratlles. Perquè no es tracta d'una simple anècdota, sinó d'un error de perspectiva i ensems d'una equivocació fonamental que, en un aspecte negatiu és veritat però real, impideix aquella alegria anteriorment esmentada. M'explicaré:

Una mare de família, profundament cristiana segons el concepte de la gent, em parlà un dia d'aquesta manera: Jo procuro infondre al meu fill un horror profund al pecador; així no pecarà. Semblava convençuda d'aquesta afirmació. Aquesta mare oblida dues coses. Primera: que tots els nens, per molt bufons, quietets i rossets que siguin, han nascut en pecat original. Segona: que l'horror al pecat no s'ha de confondre amb l'horror al pecador. Déu ens va redimir, perquè en un principi pecaren els nostres primers pares i juntament amb ells tota la humanitat. I Déu ens va redimir, perquè estava revestit d'entranyes de misericòrdia envers els pecadors. Va morir i ressuscitar per ells. Suposo que entre els pecadors també hi estem nosaltres. Adhuc la mare al ludida i el seu fill.

Per altra part, amb aquest odi al pecador, el dia que el noi pequi es sentirà particularment inclinat a creure's odiat, perquè ell també és pecador. Odiat per tots: pels homes i per Déu. I naixerà en la consciència equivocada d'aquest noi el terror de Déu, incompatible amb la vertadera alegria que l'Església pregona aquests dies en la Pasqua del Senyor.

L'alegria és necessari que el noi la visqui per a la seva formació. Inclús el pecat hauria d'ésser mirat amb una certa reserva com un motiu d'alegria. No en quant és una ofensa a Déu, sinó en quant és una manifestació de l'amor misericordiós de Déu en el sagrament de la Penitència. Però si la mare esmentada, prototipus d'altres mares, s'empenya en complir d'aquesta manera la seva missió educativa i no veu l'error doble en què ha caigut a l'ensenyar l'odi al pecador i la gairebé impecabilitat del fill, aleshores, desgraciada d'aquesta mare i desgraciat del seu fill. Sobretot, desgraciat del seu fill. No veurà mai aquest el sol de l'alegria i cercarà més endavant—quan la consciència li sigui dels llavis el somriure—, un succedani en el vici de la impureza, com molt atinadament ha fet observar el doctor Henri Freissner, professor de psicologia de la Universitat de Zürich.

Sentirà també amb el temps aquest noi — causa pena i esglai solament el pensar-ho — una enveja per l'Església que pregona una alegria impossible als seus ulls d'encaçar. Enveja, que molt bé es podria traduir igualment en odi, segons la cèlebre frase de Voltaire: Odio l'Església perquè amb la seva alegria m'ensenyà a viure més fonsament i negre el dolor.

El trànsit d'una militant

Era una autèntica militant. Sense curssets, ni reunions, ni cercles d'estudis — no pas perquè els despreciés, bé prou que els desitjava — però amb una vida interior profunda i senzilla, una caritat ardentíssima i una entrega absoluta i confiada en Déu. Havia entès la crida del Senyor i li va dir un « sí » molt generós. Potser no li demana tant, però ella es va comprometre amb l'Església fins a les últimes conseqüències « No li he negat « mai » res a Nostre Senyor » deia fa poc dies a una persona de la seva confiança. Havia treballat fins a l'excés, fins a l'esgotament, fins a la mort. Per això Déu la constituí mare espiritual d'aquell nombrós grup de joves i noies tant esperançador per a la barriada de Fátima. Per això ella ha estat la vertadera « fundadora » de la nova Parròquia. Dintre de poc podrem publicar queicom més de la seva entrega heroica, del seu holocauste perfet per l'Església, per les ànimes, per la barriada de Fátima que ella tant estimà.

La seva mort ha estat piíssima, edificantíssima. Va patir moltíssim. Ella mateixa ho revelà confidencialment. El turment més agut era la cremor creixent que sentia desde l'estómac fins als llavis i no obstant deia: « Estic contenta i feliç. Per ningú del món canviaria la meua sort. A l'entrada de la meua cambra s'hauria de posar la següent llegenda: Aquí hi ha la felicitat. « Crec que la nota més característica de la seva enfermetat va ser la absència absoluta de tenebrors en l'espera de la mort. S'acostava sense ombra de temor, segura de trobar-hi Jesucrist i la Verge de Fátima. « Encara no? — deia — Què costa d'anar al cell! » La diada de S. Josep va rebre el Viàtic i l'Extremaunció. Unes setanta persones — la majoria nois i noies de la barriada — acompanyaren el Santíssim en solemne processó. Va respondre perfectament a l'acte de professió de fe i va rebre la Benedicció papal. « Oh, quines estones de cel la diada de Sant Josep » comentava després. El dia 24 de març, malgrat l'agreuement es recordà de la promesa que li feren d'escoltar uns discos de Fátima i Lourdes i els demanà amb insistència. Tornà a viure unes estones de cel.

Va morir plàcidament, alegrement, la matinada del dissabte de Passió — entre la festa del Colors i el Diumenge de Rams. Ella no esperava el dia de l'Anunciació. L'enterrament va ser triomfal. « No semblava un enterrament — deia la gent — sinó l'entrada triomfal de la Maria a la Jerusalem celestial ». Hi assistiren un miler de persones. Els « seus » nois i noies no l'abandonaren fins el cementiri. Jo he vist plorar aquests joves. L'estimaven de debò. Era la seva mare espiritual.

Maria Palau ha estat una autèntica militant. Ha estat fidel al seu compromís amb Crist. Ha servit a l'Església, ha servat la fe, ha acabat la seva carrera aquí a la terra i ara ha rebut la corona de justícia i la palma de la victòria allà al cel, on tindrem, ben segur, una intercessora davant del Senyor.

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:

Martín Font

Generalísimo, 9
GRANOLLERS

PRIMER RECITAL D'ESPIRITUALS A GRANOLLERS DEL QUAL SE'N TÉ MEMÒRIA

Res millor que aquesta setmana dedicada a la Música de Jazz per aprofitar explicar-vos una reveladora història que, —entre les moltes intranscendents que em contava un mosso de casa meva, i que les recordo totes fil per randa, mentre em donava les sopes dels meus primers anys d'existència,— ha estat, poc temps després d'haver-se acabat l'última guerra mundial i motivat per una audició meravellosa d'espirituals negres, de registre perfecte, la que em va suggerir la idea d'una realitat del més alt valor anecdòtic, relacionada amb el cant espiritual negre i que consistí, fa més de mig segle, en uns recitals d'aquesta patètica modalitat de cant, interpretats per un negre de Jamaica, — que també podia ésser de la Nova Orleans ja que parlava l'anglès, el francès i l'espanyol,— llarg, vestit amb una mena de lliurea esquifida, bruta de mil suors, calces curtes sota genoll, sempre descalç, de mirada immensa i riure sorollós.

Esclau d'un anglès alt, calçat de mitja canya i fuet a la mà, bigoti vermell recargolat una i cent vegades, ull blau sense fons, que aposentat a l'hostal de cal Ros, ací a Granollers, on hi ha avui el cafè Comercial, comprava muls, aquestes bèsties híbrides, resistents i sofertes, quasi-invent de la pagesia catalana d'aquell temps, —això era a finals del vuit-cents,— que anaven destinats a suportar la feixuga càrrega, — feixuga pels que que no eren nats a les Illes Britàniques,— de l'imperi anglès a Egipte, el Sudan, la India, etc., etc.

El cant era executat davant d'un auditori ben singular, format per carreters, mossos de les quadres i els xerrics de la fonda, —entre els que s'hi trobava el meu narrador.

Els feia riure tant amb la cara que posava en cantar, amb els ulls en blanc, moltes vegades, i unes llàgrimes com cigrons que li rodolaven per les polsoses galtes avall, deixant-hi un solc lluent que brillava a la llum de les espelmes que a la nit, abans d'anar-se'n homes i bèsties a jòc, servien per veure's'hi a fer-se el jaç, que al cap de pocs dies hi anava la gent del barri propi i d'altra, sortint-ne tots enriolats de la comèdia que feia aquell negre amb els seus crits i els seus plors i el seu posar els ulls en blanc...

La idea que el recital era d'espirituals, —és evident que es tractava d'una manifestació emotiva, profunda, crít fantàstic de sotmesa angoixa a un destí imposat per la tralla d'un amo que ho era perquè era més intel·ligent, més fort, d'una raça superior que disposava de recursos que sap si sobrenaturals per dominar els negres i servir-se'n pel què fos, — me la suggereix els mateixos esdeveniments que cada nit es repetien a la quadra de cal Ros, —aproximadament entre on avui està situada la barra i la porta que dona accés als billars, en aquell pany de paret hi havia les menjadores on circumstancialment dormien els carreters de pas i ara s'hi ajocava el nostre negre, lloc digne per a commemorar-ho amb una placa, — i pels que fàcilment es pot deduir de manera absoluta l'origen íntimament humà d'aquest cant, tal vegada el més patètic de tots...

Gairebé recordo el gust que tenia la sopa que, cullarada darrera cullarada, m'anava donant en Let, el pobre Let que es reventava de riure encara llavors, trenta o quaranta anys després, mentre m'explicava amb mímica que em feia obrir un pam de boca permetent ficar-hi la cullera plena, les facècies nocturnes d'aquell negre llarg, més llarg encara quan amb els braços i el mirar enlaire plorava l'impossible remotament oblidat d'una llibertat salvatgina: « Després d'abeurar la rècula de muls que el seu amo havia comprat durant el dia », contava en Let, « ja tots sabíem que anava a començar el sarau, i cada un dels mossos, carreters, i els xerrics, junt amb els veïns i altres, prenién lloc disposats a riure de valent amb les ganyotes que feia aquell taral·lirot, que començava treient-se molt cerimoniosament la lliurea, la penjava d'un clau, es quedava amb calces i semarreta de ratlles com les dels mariners, ens mirava a tots i començava a fer coses amb els ulls posant-se a cantar tot seguit sense parar fins al final, tan aviat de genolls, com dret amb els braços aixecats i mirant les teraninyes del sostre; eixarrancat es movia d'un costat a l'altre i els ulls se li mullaven caient-li llàgrimes cara avall; cada vegada els seus gestos eren més apusats i la seva veu més baixa i a vegades udolava com un gos... » De totes les expressions emprades per en Let en explicar-me aquest fet extraordinari, recordo punyent aquesta última de « udolava com un gos », ja que situa amb tota la seva profunditat sentimental l'escena nocturna de la quadra de cal Ros, amb l'auditori que no podia comprendre el dolor, que trobava el seu mitjà més simple d'exterioritzar-se amb un cant distant, completament estrany a la mentalitat d'unes gents civilitzades a còpia de lleis forjades des de la més remota antiguitat, que no era conscient de quin valor tenia un esclau com a home, que sí podia tenir penes se li toleraven dins l'escala de l'udol de gos...

Per tot això hom pot creure, sens dubte, que aquests foren els primers recitals d'espirituals a Granollers dels quals se'n té memòria.

PERE PERROT

Cant espiritual

quan s'ap

Oh, pobre pecador.
Oh, pobre pecador.
què faràs quan s'ap

Ensopegaràs amb l'
Què faràs quan s'ap
El toc abusarà el d
Què faràs quan s'ap

Tenia el cap ben xer
Què faràs quan s'ap
Podia testificar-ho h
Què faràs quan s'ap

El flagellaren dalt.
Què faràs quan s'ap
Assotaren aquest ho
Què faràs quan s'ap

Li clavaren les man
Què faràs quan s'ap
El martell se sentia
Què faràs quan s'ap

Oh, pobre pecador.
Oh, pobre pecador.
què faràs quan s'ap

amb la tromp

No s'acaben amb m
Uns dits purs alçar
silenci de Déu,
cada dia i per semp
el silenci em dona l'

Mira com lluitaven
folls reis que volien
Aquesta feixuga raó
els guerrers monarq

No t'ha de commou
que vegis més clares
I et diré que els neg
perquè, quan els pen

Si les barques no su
pescador, bona clos
si la vela no guany
la suor de l'home de

Ara els camps són e
i anirem a la terra
on el blat ja creix.
Tots els pous són se
i anirem fins a l'aig
a calmar la set.

A la naixença del r
alt arquer solitari,
des de l'origen de l'
dispara'm sageta co

Setmana del Jazz a Granollers

El Casino de Granollers-Club de Ritme organitza, per als dies 17 al 24 del present mes, la « Setmana del Jazz » a Granollers. El President de la Comissió Organitzadora senyor Manuel Clot i Simon, ha tingut l'amabilitat de contestar les nostres preguntes i facilitar-nos la següent informació:

— La Junta Directiva del Casino de Granollers-Club de Ritme creu que la seva tasca principal és la d'oferir als associats actes de qualitat i de relleu, que trenquin la monotonia a què estaven condemnades les dues entitats abans d'assolir la vitalitat que els ha proporcionat la fusió. Un dels propòsits que ja tenia « Club de Ritme » era la celebració d'una Setmana de Jazz. Amb tot, sols es pogué realitzar, fa uns anys, el Primer Saló de Jazz, que fou instal·lat a la sala d'exposicions de la Caixa d'Estalvis Provincial. L'exposició, malgrat la seva modèstia, fou molt visitada, ja que pel seu caràcter d'avantguarda no tenia precedents a la nostra ciutat. Aquest any hem pogut veure realitzats els nostres desigs i avui, Pasqua de Resurrecció, quedarà inaugurada la Setmana del Jazz a Granollers.

— Un dels actes que tindrà més transcendència, fins i tot fora de la nostra ciutat, serà sens dubte el « Saló del Jazz 1960 », instal·lat a la Casa de Cultura Sant Francesc de la Fundació P. Maspons i Comarasa. Es compon d'una exposició-concurs de pintura amb un premi de 10.000 pesetes, i una altra de fundes de discs de Jazz, amb un trofeu artístic, obra d'Antoni Cumella i d'Amador Garrell. Aquest Saló s'inaugurarà avui, dia 17, i estarà obert durant tota la setmana. La clausura es farà el dia 24. Integren el Jurat; Antoni Cumella, Pius Cansal, J. J. Tharrats, Sebastià Gasch i Pere Casadevall.

— El dimarts, dia 19, es projectaran uns films musicals de curt metratge, cedits pel Consolat dels Estats Units, que suposem complauran als més exigents.

— El públic podrà fer-se càrrec de l'evolució que ha sofert la Música de Jazz, des del seu naixement fins el moment actual, a través de les conferències il·lustrades amb gravacions musicals que tindran lloc el dimecres, dia 20, i el divendres, dia 22. La primera la farà el Sr. Xavier Coma, crític de Radio Nacional d'Espanya, amb el tema « Personalitats del Jazz Funky », i la segona, el Sr. Albert Llorach, de l'Agrupació de Discòfils del F. A. D., amb el tema « Estat actual del Middle Jazz ».

— En una setmana de Jazz no podia faltar una « Jam Session », modalitat que consisteix en un conjunt format per qualsevol nombre d'executants que es reuneix per a esplaiar-se tocant. Comencen un tema. Segueixen, primerament, la melodia inicial, però de cop i volta entra un executant i segons el seu estat d'ànim, la seva inspiració, les seves dots d'improvisació o les seves idees sobre aquella melodia, va transformant-la i desenrotllant-la; i així van seguint la resta dels executants.

El dijous, dia 21, tindrà lloc una verdadera Jam Session. Hi prendran part el Quintet Club de Ritme integrat per Vicents Vacca, Ventura Garcia, Josep Vadell, Josep Riera i Josep Domènech, amb la col·laboració de Jordi Vall (guitarrista) i d'altres solistes de Barcelona.

— La volada que va agafant el Jazz a la nostra terra té com a resultat la creació de molts conjunts d'aficionats a diverses poblacions espanyoles. Pensant en aquesta fornada de gent jove amb ganes d'interpretar veritable Jazz, hem cregut convenient realitzar un festival de Jazz Amateur que es celebrarà el dissabte, dia 23, en el qual actuaran nombrosos conjunts, tant de la nostra ciutat com de la resta de la província.

— Per a tancar la part musical d'aquesta Setmana el diumenge, dia 24, hi haurà una Matinal de Jazz. Hi participaran els conjunts « Latin Combo », « Jazz Brothers » amb una famosa cantant de color, « Conjunto Experimental », creat expressament per a aquesta setmana i el Quintet Club de Ritme. Tots ell són ben coneguts dels nostres aficionats, però mai no els havíem pogut reunir junts a Granollers. La categoria dels intèrprets fa esperar que el públic serà molt nombrós i que no regatejarà calor i entusiasme, que són de tanta influència en la interpretació d'aquesta música, i que, per aquests motius, la matinal serà de les més memorables de les celebrades a Granollers.

— Com a colofó de tots aquests actes farem un dinar a l'Hotel Europa, en el transcurs del qual seran lliurats els Premis del Saló del Jazz. Esperem que l'assistència també serà molt nombrosa, a l'objecte de retre homenatge a les persones que desinteressadament han forjat aquesta Setmana i hi han col·laborat, per a refermar una vegada més les dites de « Granollers, terra de músics » i « Granollers, meca del Jazz a Espanya ».

C. M.

ALVADOR ESPRIU

Pida una demostración sin compromiso

Modelos desde 15.000 ptas.

UN AÑO DE GARANTIA

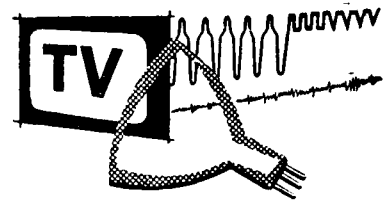
El mundo en su casa a través de "Eurovisión"

T. V. E. y Marconi

Distribuidor exclusivo:

Radio Aragonés

A. Clavé, 63 - GRANOLLERS - Telf. 557

Comercial

SAPERAS

ALMACÉN DE
COLONIALES

Calle Gerona, 10 - Teléfono 626

GRANOLLERS

DEPORTES

La actualidad deportiva granollerense se ha centrado en esta última quincena en dos hechos igualmente relevantes, que han sido la finalización de los campeonatos de balonmano y de futbol.

Como había ido perfilándose en toda la segunda vuelta llegó el final de la Liga Nacional de BALONMANO a siete con el magnífico triunfo del Granollers. Esta victoria, a la que nos estamos como quien dice acostumbrando, llegó por unos cauces un poco más difíciles que en anteriores ocasiones. No por ello deja de ser esplendorosa. La superioridad ganada a pulso hace ya unos años se ha ido manteniendo de una forma absolutamente regular, sin grandes altibajos, pese a las superaciones

de nuestros más directos contrincantes. Esto es algo de mucho mayor mérito que la consecución esporádica de un gran triunfo en un momento determinado, en el que pueden influir una serie de factores circunstanciales favorables. Ahora bien, el mantenimiento durante un lustro de una trayectoria ininterrumpidamente victoriosa nos dice, con evidencia, que no puede ser sostenida por un cúmulo de circunstancias favorables. En cinco años hay momentos para todo y si los de adversidad no se hubieran podido contrarrestar con la eficacia de una máquina funcionando en todos sus engranajes el resultado final habría tenido sus baches.

La gran lección que nos brinda el Balónmano Granollers para provecho de nuestra vida ciudadana y sobre todo de sus instituciones, es la de la eficacia de una labor de equipo realizada con disciplina y entusiasmo. En este caso para conseguir un fin situado en un terreno meramente deportivo, como es la consecución de un nivel superior a los demás equipos y siendo los peldaños para llegar a la meta tales como la organización de un sistema de entreno eficaz, la selección de jugadores, la renovación de un cuadro que comenzaba a envejecer, etc., se ha realizado un montaje digno de llevar a cabo empresas mucho más arduas que las reseñadas.

Quede pues aquí constancia de nuestra admiración y aplauso a una labor realiza-

da y de nuestro deseo que en los próximos años no se tuerza esta magnífica trayectoria de un Club que tanto prestigia a la ciudad.

A mediados de la presente semana habrán salido para su gira internacional los componentes del B. M. Granollers. Después de un tiempo de vacación en los contactos internacionales no puede ser más interesante el momento para realizar un cotejo de esta índole.

Terminó asimismo el torneo FUTBOLISTICO. El C. D. Granollers ha conseguido un brillante tercer puesto empatado con el segundo clasificado. Dejamos para la semana próxima el comentario dedicado a ello.

OMEGA

CAFE-RESTAURANTE SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos P O L O S

Café de Calidad - Licores de marca

Alquiler de toda clase de servicio para
Banquetes y Fiestas Familiares

Fiesta de Juventud

con motivo de la

Pascua de Resurrección

Domingo, día 24 a las 6'30 de la tarde

Sala de Exposiciones de la
CAJA DE AHORROS PROVINCIAL

Mazas Embrague

Recambios para

SEAT

RENAULT

Distribuidor CARLEN

Rodamientos RIV

J. Colomer Berenguer

Avenida Generalísimo, 14

TELÉFONO 367

GRANOLLERS

Sábado, día 23 Abril

**FIESTA
DEL LIBRO**

LIBRERIA CARBÓ

VIDA parroquial

VENTANA AL MUNDO

« Un Diccionario de las Iglesias »

— La Iglesia Evangélica alemana acaba de publicar un « Diccionario de las Iglesias en el mundo » en el que han colaborado cuatrocientos especialistas. Esta obra adquiere un significado singular por haber sido el próximo Concilio Ecuménico el motivo principal de su edición. La Santa Sede ha recibido un ejemplar, que ha merecido grandes elogios de Radio Vaticano.

Persecución en China — Monseñor Kung Pin mei, obispo de Shanghai, ha sido condenado a cadena perpetua por « colaboración con los imperialistas » y « sabotear la creación de una Iglesia independiente ». No se tenían noticias de Mn. Kung desde 1955 en que fue detenido.

Al mismo tiempo, se ha publicado la condena a 20 años de prisión de Mn. Walsh, de nacionalidad norteamericana, que ejerció el cargo de secretario del Bureau católico en China hasta su detención, en 1958. Esta noticia ha suscitado viva emoción en Estados Unidos.

Alemania Occidental — A principios de marzo ha tenido lugar en Königsstein una reunión de representantes de la Iglesia y del partido socialista para tratar del problema de las relaciones entre la Iglesia y el Estado. El tema del coloquio ha sido: « El partido, la concepción del mundo y la Iglesia ».

Francia — Monseñor Guerry, arzobispo de Cambrai ha anunciado la publicación de su obra: « Iglesia católica y comunismo ateo ». En ella trata, a la luz de la doctrina de la Iglesia, los problemas que el comunismo plantea a los católicos y demuestra como las doctrinas marxistas tienden a la desaparición de toda religión. — E. M.

CULTOS

Domingo de Resurrección

Cultos de costumbre.

Lunes de Pascua

No es de precepto. Misas a las 8, 9, 12 y Vespertina.

Capilla de los PP. Escolapios

Misas desde las 6,30 hasta las 11,30, cada hora.

Iglesia de PP. Conventuales

Misas desde las 7,30 hasta la 1,30, cada hora.

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Proclamas matrimoniales

José Durán Prats y Mercedes Rodríguez Segura; Francisco J. Planas Rodas y Mercedes Colomer Ciurans; José Iserns Pou y Dolores Rozas Guerrero; Martín Espadale Jiménez y Mª Milagros Domínguez Martín; Marcelino Roquet Diumaró y Mª Ignacia Vergara Bonnin; Eladio Carnicero Ruiz y Esperanza Farré Guittart; Jaime Riera Vila y Teresa Pujadas Llavina; José Bruach Pous y Concepción Herráiz Hernández.

Matrimonios

Felipe Sánchez Martos con Elvira Martí Anfruns.

Bautismos

Mª Dolores Serra Riu; Mª Francisca Sánchez Cortés.

Colectas y Donativos

Reconstrucción Templo Parroquial

Colecta del día 10 de abril. . 1.179,80

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Horario de misas — *Días festivos, a las 8, 10 30 y 1. Días laborables, a las 8 de la mañana.*

Santo Rosario — *Los días festivos a las 5 de la tarde y los sábados a las 8 de la tarde.*

Catecismo — *Hoy, Día de Pascua, no habrá Catecismo.*

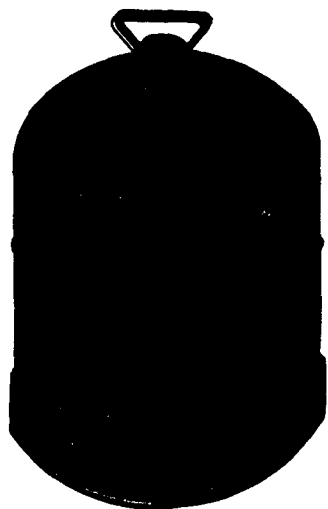
Cumplimiento Pascual — *La Iglesia nos manda la Confesión y Comunión en tiempo de Pascua. por esto exhortamos a todos los feligreses que todavía no lo hayan hecho a hacerlo durante estos días inmediatos a la Pascua.*

Las familias que tengan algún enfermo o impedido pueden avisar a la casa Rectoral, para que también puedan estos feligreses recibir en su casa a Nuestro Señor.

Confesiones — *Se oyen confesiones siempre desde media hora antes de las misas y los sábados de 7 a 9 de la tarde.*

Campaña pro terreno de la nueva Iglesia — *Continúa recibiendo donativos para la compra de palmos del terreno destinado al grupo parroquial; en el próximo mes de mayo, con ocasión del mes dedicado a la Virgen María, se intensificará dicha campaña, a fin de completar la compra total del terreno. Esperamos de la generosidad de los feligreses y de los devotos de la Virgen de Fátima.*

Sensible pérdida — *No podemos silenciar el pesar que sentimos por la defunción de la señorita María Palau (e. p. d), ya que ella fue la principal colaboradora seglar que la Iglesia encontró en este barrio para la creación de nuestra parroquia. Los actos funerarios demostraron sobradamente como los feligreses supieron pagar, con amor y oraciones sus obras apostólicas.*

SASTRE - MODISTO
J. SALA JUANOLA

Príncipe de Viana, 13 - Letra C (bajos)
Calle del Cine Mundial
particular: Piso 1.º, 2.ª puerta

GRANOLLERS

Dormiré feliz...
con

PIJAMA

**DOR
FEL**
PATENTADO

EXCLUSIVA
DE VENTA

SASTRERIA
CAMISERIA
RIERA

PLAZA OLLAS, 18
GRANOLLERS

GRAFICAS GARRELL - Teléf. 631 - GRANOLLERS